

Formandsberetning 2011

Landslederkursus

330 deltagere på dette års landslederkursus. Fantastisk! Unge og ældre var samlet på Solgården i Tarm til nogle særdeles spændende dage. Forkyndelse, seminarer, temaoplæg og frie samvær blev krydret med samtalegrupper, hvor man kunne få drøftet de anliggender, der havde været på dagsordenen. Det var meget glædeligt at så mange unge havde valgt at være med på kurset. Det lover godt for fremtiden!

Efterfølgende har vi fået meget positive reaktioner på arrangementet som vi videregiver til komiteen med Carsten Skovgaard-Holm i spidsen.

Den økonomiske situation

Som det vil være alle bekendt, befinder LM sig lige nu i en alvorlig økonomisk situation. Vi har orienteret om det i *Tro og Mission*, der er blevet ringet til samtlige kredsformænd, ligesom der er udsendt et brev med T&M. Derudover har flere fra ledelsen besøgt afdelings- og repræsentantskabsmøder i København, Nordsjælland, Sønderjylland og Vestjylland for at redegøre for situationen og ikke mindst for at få gode input til, hvordan vi kan håndtere denne vanskelige situation. Vi har oplevet en samhørighed og et fælles ansvar for landskassens økonomi og en vilje til at tænke nye tanker. Helt konkret vil vi takke både afdelinger og privatpersoner, der har været villige til at yde lån til LM's landskasse!

Jeg skal ikke i denne formandsberetning redegøre for de nuværende økonomiske udfordringer, men jeg vil i korthed nævne nogle af de forslag, der kom frem på møderne

1. skal man overveje at indsamle penge til landskassen i kredse og afdelinger, da det er beviseligt, at det er lettere at samle penge ind lokalt end til fælleskassen?
2. skal man overveje, at de enkelte afdelinger/kredse overtager det økonomiske ansvar for missionærer – enten helt eller delvist? Nærkontaktordningen har vist, at mange er kommet tættere på de missionærer, man har ansvar for.
3. skal man udfordre LM'erne – her og nu – til at lave en ekstraordinær indsamling med henblik på at skabe balance i indeværende års økonomi og samtidig være med til at stabilisere den likvide kapital, der er så meget brug for?

Dernæst blev der også stillet spørgsmål til forvaltningen af midlerne, ikke mindst vedrørende administrationen på Industrivænget.

LS har brug for en tilkendegivelse fra de folkevalgte på de tre spørgsmål, der er rejst ovenfor, ligesom øvrige forslag er meget velkomne.

Den folkekirkelige situation

Siden generalforsamlingen i 2010, hvor jeg også skrev om den folkekirkelige situation, er det kun gået én vej: Tilbage! Det scenarie som for et år siden var det værst tænkelige, bliver nu – efter al sandsynlighed – til virkelighed: Et ritual for indgåelse af ægteskab for homofile. Dertil kommer, at mindst to biskopper taler for det kønsneutrale ægteskab. Biskop Karsten Nissen har tidligere argumenteret imod kirkens mulighed for og mandat til at velsigne homoseksuelle par og lovede samtidig, at han ville fastholde dette synspunkt, når han

blev biskop. Senere – i Kristeligt Dagblad den 8. oktober 2011 – opsummerer han følgende: ”Denne ene side finder, at evangeliet modsiger en velsigneshandling, medens den anden side betragter en sådan velsigneshandling som en konsekvens af evangeliet.” For derefter at placere sig som en varm fortaler for en sådan velsigneshandling. Med de politiske udmeldinger, der har været efter folketingsvalget, er det uomtvisteligt: Der vil komme et vielsesritual for vielse af homoseksuelle par.

Indebærer det nogen forskel i relation til det, vi tidligere har sagt i LM? På denne generalforsamling vil der blive fremlagt en udtalelse om den folkekirkelige situation, som de folkevalgte kommer til at forholde sig til. Men hvilke konsekvenser får det for os?

Nogle vil argumentere for, at man igennem det meste af foreningens historie ikke har interesseret sig synderligt for udviklingen i folkekirken. Det, der virkelig betød noget var/er, hvordan det står til i LM. Er der en sand forkyndelse af lov og evangelium? Er der kald til omvendelse til Jesus og efterfølgelse af ham? Er der fokus på bibel og bekendelse i forkyndelsen blandt børn, unge og ældre? Vi er ikke os selv nok, vi ser os som en del af Guds sande kirke og mange af os vedkender sig medlemskab af folkekirken men en klar bevidsthed om, at det er missionshuset, der er vort egentlige åndelige hjem.

For andre er folkekirken af afgørende betydning. Man kommer der gerne, og nogle engagerer sig i menighedsråd og i arbejdet ud fra den lokale sognekirke, fx i børnearbejdet, i Alpha-kurser, etc. Man ser – og med rette – de store muligheder, der stadig er for at komme i kontakt med mennesker, for hvem kristendommen ikke har været førsteprioritet i livet. Synspunktet er, at hvor der er en bibeltro præst, kommer man glad og gerne og vil fortsat støtte op omkring gudstjenester, mv. – homoseksuelle ægteskaber eller vielser til trods.

Den tredje gruppe har valgt: De har oprettet frimenigheder. Nogle har meldt sig ud af folkekirken som en naturlig konsekvens af det åndelige grundsyn, de har, mens andre har et dobbelt medlemskab. I hjertet er de fleste dog ikke i tvivl om, hvad de ville vælge, hvis det kom dertil. Antallet af frimenigheder er nu oppe på 14, og dertil kommer 2 associerede. Flere er på vej. Nogles kommentarer om, at frimenighederne lukker sig omkring sig selv (man bliver sig selv nok) er forståelig, men ikke uden videre sandfærdig. Alle menigheder må lade sig udfordre i at komme videre ud med evangeliet, og her har den ene gruppe nok ikke så meget at lade de andre høre.

I LM er vi ikke - endnu - parate til at vælge ét spor. Uanset hvor vi befinder os i det kirkelige landskab vil vi til stadighed opfordre til, at man kommer i en sammenhæng, hvor Guds ord forkyndes i overensstemmelse med de hellige skrifter. Det betyder konkret, at man ikke kommer i en menighed som ikke respekterer den bibelske tjenestedeling, undlader bevidst at forkynde centrale dele af den bibelske åbenbaring, eller hvor der bliver foretaget en ubibelsk distinktion mellem læren om Kristus og livet i Kristus. Efterfølgelsen af Kristus må være en naturlig konsekvens af, at man har modtaget ham som frelser. Det helt afgørende er, at man til stadighed kommer i en sammenhæng, hvor troens liv styrkes, og hvor man fastholdes i en basal tillid til Guds ord. Det er ulykkeligt at være vidne til, at så mange kristne har fået et liberalt syn på adskillige bibelske spørgsmål, sandsynligvis fordi de har valgt at komme i en menighedssammenhæng som gjorde, at de efterhånden vendte sig bort fra det, som Paulus skriver til Timotheus: ”Men du, bliv ved det, du har lært og er blevet overbevist om! Du kender dem, du har lært det af, og fra barnsben kender du De hellige Skrifter, der kan give dig visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus.” Der ligger implicit i det, Paulus skriver, at frafaldet fra det, man har lært, er en mulighed.

Dernæst vil jeg udtrykke min store forståelse for, at for mange LM'ere er *nok nok*. Derfor vil vi også fra landsforeningens side understøtte de initiativer, der er med henblik på at oprette nye frimenigheder. Og at hvor det sker, skal ske med værdighed og orden og i gensidig forståelse mellem dem, der gerne vil og de, der ikke vil. Det har vist sig ikke altid at være en enkel udfordring. Frimenighedskonsulent Birger Reuss-Schmidt er ansat til at facilitere nye menighedsgrupper.

For de, der vælger folkekirkesporet, vil vi ønske alt godt i det, de gør i deres lokale kirke. Når det gælder dette overordnede, strategiske niveau i folkekirken, er løbet kørt. Udfordringen er, at redde hvad reddes kan!

Hvad tænker generalforsamlingen i dette spørgsmål? Er vi tydelige nok i de udmeldinger, vi kommer med – internt som eksternt? Skal vi satse på både valgmenigheder og frimenigheder? Skal vi samarbejde *hen over midten* med fx Evangelisk Luthersk Netværk? Og kommer den dag, hvor vi skal vælge en mere én-strengt organisationsform?

International mission 100 år

”Metin overtager de opgaver, Ibrahim måtte slippe sidste forår, da han vendte hjem til Tyrkiet efter seks år i Danmark. Så han får ansvaret for arbejdet med ikke-etniske danskere i LM-region øst. Især kommer han til at bruge en del tid på arbejdet i Ishøj, hvor konflikten mellem LM'ere med tyrkisk afstamning og dem fra Algeriet ikke vil lægge sig. Tyrkisk og arabisk kultur er altså ikke det samme! Selv om, Ibrahim aldrig sagde det direkte, har jeg en mistanke om, at det var den ballade, der fik ham til at vende hjem til Tyrkiet. Det sled for meget på ham, at han ikke kunne få den løst. For han kunne godt være blevet her et par år mere, før børnenes skolegang krævede et flyt. ... De fleste LM-forsamlinger bruger fyrrer til halvtreds procent af deres budgetter på det internationale arbejde. Til gengæld er sekretariatet i Hillerød i dag betydeligt mindre og har i dag ca. den halve størrelse i forhold til for femten år siden.”

Sådan ”profeterer” vores nuværende generalsekretær i jubilæumsbogen *Fra tropehat til iPad*, når han tænker 20 år frem i tiden. Forud har man i samme bog kunnet læse om både resultater og omkostninger i arbejdet gennem 100 år. Det er ganske enkelt fantastisk, hvad Gud har gjort i Tanzania, Etiopien, Peru, Suriname, Grønland og Cambodja. Evangeliet er blevet forkyndt, og mennesker har i stor stil taget imod Jesus som herre og frelser, så antallet af dem, der engang i evighedernes evigheder skal ophøje og prise lammet er blevet forøget. Mennesker er blevet revet ud af Satans magt og kulturelle umenneskelige ytringer, der troldbandt dem i hedenskabets mørke. Gud være ære!

Men det har ikke været uden omkostninger! Missionær John Thomsen mistede livet under en bøffeljagt i Tanzania. Michael Christensen druknede ud for Tanzanias kyst. Og helt uforståeligt var det, at en kvindelig læge, som kom fra en ikke-kristen baggrund, var blevet antaget som missionær og ville videreuddanne sig inden udrejse – og så dør hun af kræft.

I bogen bliver der rejst et ransagende spørgsmål: ”Bruges annoncerne som undskyldning for, at prædikanter og lokale LM-ledere ikke prioriterer kaldet til mission i forkyndelsen og de indbyrdes samtaler så højt? Har Gud i dag færre strenge at spille på, når han skal kalde kristne til missionærtjeneste?” Høsten er stor, men arbejderne er få. Hvem skal vi sende? Hvem vil gå bud? Hører vi kaldet, eller er vi alle blevet så assimilerede i det danske samfund at tanken om udrejse som missionær er helt uden for vores horisont. At

omkostningerne er helt anderledes i dag end tidligere ændrer ikke ved, at hvis Gud ikke rører hjerterødderne og kalder, har vi ingen at sende.

Det er en stor glæde for os, at vi i 2011 kommer til at indvie og udsende ikke mindre en 6 missionærenheder til vore missionsfelter, og at andre er på vej. Det er en stor oplevelse og en åndelig rigdom at få lov til at være en del af dette.

På generalforsamlingen vil vi fremlægge en strategi for International Mission frem mod 2020. Det sker på baggrund af en proces, vi har haft i LS, hvor vi afsatte 2 x 5 timer til tilbundsgående drøftelser sammen med international chef og missionskonsulenterne. Processen var særdeles gavnlige og klædte os på til at fremkomme med det forslag, som vil blive præsenteret for generalforsamlingen.

Til overvejelse: Vi vil international mission. Vi vil overgive nogle områder til nationale kirker for at fastholde vores vision om at nå de mindst nåede folkegrupper. Hvordan kan international mission blive en mere integreret del af vort arbejde? Hvordan kan vi være med til at opmuntre unge som ældre til at rejse ud som volontører eller missionærer?

Taknemmelighed

EU har udnævnt 2011 til *Europæisk frivillighedsår*. Det blev fejret adskillige steder fredag den 30. september. I LM har vi usigeligt meget at sige tak for. Alene i LM-Kids udgør det frivillige arbejde, hvad der svarer til mere end 50 årsværk. Og det udgør kun en mindre del af den vingård, som vi i LM har ansvar for. I får ikke løn for det. I mange tilfælde ikke engang en tak. I nogle tilfælde kritik. Oveni betaler mange af jer store beløb af egen lomme for at holde arbejdet i gang. Men uden jer ville LM gå i stå.

Jeg vil gerne slutte af med at rette en stor tak til jer alle for den indsats, I yder for evangeliets skyld. For de mange resurser, I bruger for at gøre det muligt på forskellig vis, at budskabet bliver forkyndt. Takken gælder både til frivillige og ansatte medarbejdere. Tak til jer, der sidder i Landsstyrelsen i LM og for det gode samarbejde, vi har. Tak til alle for medleven og forbøn i den fælles tjeneste.

*Det er Gud, som al æren skal ha',
ene han skal ha' ære for sit værk.
Intet menneske på jord kan ta' nogen ære selv,
for det er Gud, som al æren skal ha'.*

Jens Peter Rejkjær
Landsformand
Luthersk Mission